UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

CAtalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De s[an]cto Jacobo iterciso mar. Cap[itulum].cxij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-70797

Visual Library

carcerem: ſonū effodictiū audire potuiſſet.
Egreſſus igitur martyr xp̄i ſcḋm quod eis ꝓ-
miſerat: ⁊ ab eis detectus: ad locū buculi de-
ductus ē: vbi olim btūs marc⁹ paſſus fuerat:
vbi ab vno ex militib⁹ enſe per femora trāſ-
fixus migrauit ad dn̄m. vi. kal̄. decēbris. Se
pultus quoqꝫ eſt a xp̄ianis in alexādria ciui
tate in loco: qui dicitur leocados in cimite-
rio: quod ipſe edificauit.

¶ De ſctō Petro ep̄o ⁊ cōfeſ. Cap. cx.

PEtrus epiſcop⁹ apud edeſſaꝫ
ciuitatē claruit tp̄e
anaſtaſij primi īperatoris:
qui ſanctitate multa ⁊ ſapiē
tia luculenta polluit ipſiuſ-
qꝫ ciuitatis ſedē tenuit: vir
tutūqꝫ iubar fidelibus tam
opere ꝙ̄ ſermone dereliqt.
Declamator eīn īſignis fu-
it. Variarū cauſarū tractat⁹ edidit. Et in mo
rem ſcti effrē eiuſdē ecclīe diaconi pſalmos
metro cōpoſuit: ⁊ apō ipſaꝫ ciuitatē in xp̄o
quieuit. Hec gennadius de viris illuſtribus.

¶ De ſctō Leonardo cōfeſ. Cap. cxi.

LEonardus confeſ-
ſor apud cor-
biacenſeꝫ ciui
tateꝫ claruit.
Hic eiuſdem
profeſſionis ⁊ virtutis exti
tit cuius ⁊ alius ſctūs leo-
nardus: de quo ſupra dictū
eſt in eius legenda. viij. id⁹
nouembris. eidēqꝫ ſancto quaſi per oīa ſimi
lis in miraculis fuit. Cuꝫ eīn in monaſterio
prelatus eſſet: tāta ſe hūilitate deijciebat: vt
oībus īferior videret̄. Sed cū oīs pene popu
lus ex eius fama ad illū conflueret. Quidam
emuli regi clothario ſuaſerunt: ꝙ niſi ei ꝓui
deret regum francie detrimētū nō modicuꝫ
ſuſtineret. Naꝫ leonardus multos ſub obten
tu religionis colligebat: ⁊ ſic in dolo regi in
ſidias parabat. Quib⁹ rex credul⁹ eū expelli
iuſſit. Veniētes aūt milites adeo verbis ei⁹
cōpuncti ſunt: ꝙ ſe ſuos futuros diſcipulos
obtulerūt. Rex quoqꝫ penitēs veniā petijt: ⁊
detractores reb⁹ ⁊ honorib⁹ priuauit: ⁊ leo-
nardū valde dilexit: ad cui⁹ etiā ꝓces emulos
eius dignitatibus eoruꝫ reſtituit. Qui adeo
ſilr̄ impetrauit: vt qcūqꝫ ī carcere tenerent̄
mox īuocato ſuo noīe ſoluerētur. ¶ Cū aūt
die qdaꝫ orōni incūberet: ſerpēs maximus a
parte pedū vſqꝫ in ei⁹ ſinū ītrauit. Qui ꝓp̄
hoc nullaten⁹ ab orōne ſurrexit. Cōpleta vo
oratione dixit: ei vt ſi ī ſe data ſibi fuiſſet vl-
la poteſtas; in eo faceret quicqd meruiſſet.

Poſt hec aūt cū duos ep̄os diſcordantes ſe-
daſſet: in craſtinū ſe finiendum ꝑdixit. Qui
et apud vendoperam monaſteriū in pace fe-
liciter obdormiuit. vi. kal̄. decembris.

¶ De ſctō Jacobo itercīſo mar. Cap. cxij.

IAcob⁹ martyr
cognomēto interci
ſus apō ꝑſidā paſ-
ſus eſt. Qui nobilis genere
ſed fide nobilior ex regione
pſarū ⁊ ciuitate elape oriū
dus xp̄ianis parētib⁹ ꝓgeni
tus: chriſtianus ⁊ ipſe vxorē
habuit xp̄ianaꝫ. Eratqꝫ no
tiſſim⁹ regi perſarum ⁊ iter
optimates primus. Accidit aūt: vt a princi-
pe nimio amore ſeductus: ad colenda idola
flecteretur. Quod mater et vxor audientes
amaras litteras ei ſcripſerunt: in quibus eū
de idolatria acrius redarguebant: et eidem
decetero adherere repudiabant. Cum au-
tem iacobus litteras legiſſet: amare fleuit: ⁊
pro errore ſuo penitentiam agens ſe durius
afflixit. Quod dū per nuncium quendā prin
cipi nunciatum eſſet ille iacobum aduocans
interrogauit eum an nazarenus: et per con-
ſequens magus effectus fuiſſet. Qui reſpon
dit: ſe chriſtianum eſſe: magum autem mini
me. Et cum eidem multa ſupplicia minare-
tur: et ille ſe nulla tormenta formidare pro-
teſtaretur. Princeps de conſilio amicorum
hanc ſententiam ſuper iacobum tulit: vt ad
aliorum terrorem membratim puniretur. Et
cum quidam ex compaſſione ſuper eum fle-
rent: ille dicebat: ne plorarent: quia ipſe ad
vitā: ipi vo ad iteritū feſtinarēt. Tūc carnifi
ces a manu dextra ichoātes ꝑmū policē; dei-
de quattuor alios digitos eidem ſucceſſiue
preſciderunt: deinde ad leuam accedentes;
omnes ſimiliter eidem quinqꝫ digitos ſingil
latim abſtulerunt. Et deinde ad pedem de-
xtrū ſe curuantes oēs digitos ipſius pedis
ſucceſſiue abſciderunt. Quod poſtmodū ſimi
lit̄ ⁊ ſiniſtro pedi fecerūt. Ad quoꝝ ſinguloꝝ
oiuꝫ digitorū ꝑciſionē ſctūs martyr deo grās
agebat: et ſemꝑ aliqua noua et vtila profere-
bat: tormētaqꝫ cuncta qſi ꝓ nihilo ducebat.
Tūc accedentes miniſtri pedeꝫ dextrū abſci
derunt et deinde ſiniſtrum. Abſciderūt ⁊ de-
xteram manū ⁊ deinde ſiniſtrā. Abſciderūt
etiam brachium dextrum vſqꝫ ad humerū ⁊
ſic poſtmodū ⁊ ſiniſtrū. Jāqꝫ carnifices defe
cerant: eo ꝙ a prima hora diei vſqꝫ ad nonā
in eius ceſſione ſudaſſent. Tunc accedentes
ſciderunt ſuram dextri cruris: ſcindentes vſ-
qꝫ ad femur. Deinde cōuerſi ſiniſtri cruris
ſurā ꝑſcidendo: vſqꝫ ad femur ſciderūt. Bea
tus vo iacobus ineffabili dolore ꝑgrauat⁹ ad

dominum exclamabat: ⁊ gratias agens xp̄o
finez ſuo martyrio imponi exorabat. Eratqʒ
ſicut truncum nullum habens ſubſtentaculuʒ
nihilqʒ in eo hoīs apparebat niſi ſola ligua:
qua dominum collaudabat. Multi quoqʒ de
aſtātibus eius tormētis compatientes defle
bant: ⁊ non audentes illum aſpicere faciem
ſuam operiebant. Tunc mandante rege vnus
ex carnificibus acceſſit: ⁊ caput eius ampu-
tauit. Cuius corpus xp̄iani i ei⁹ ciuitate cla
pe ſepelierunt. v. kal'. decēbris.

¶ De ſancto clemente fla-
uio epiſcopo. Cap. cxiij.

Clemens
epiſcop⁹ cogno
mento flauius
apud metēſem
ciuitatem claruit. Hic cōſul
romanorū ⁊ patruus clemen
tis pape fuit. Qui a btō pe-
tro apoſtolo baptizatus ⁊ di
ſcipulus effectus: ⁊ ab codez
ep̄s ordinatus: ad galliā bel-
gicam euangelizandi gratia miſſus eſt: cum
pluribus alijs ep̄is. Et dum ad metenſem ci-
uitatem perueniſſet a quodam viro hoſpitio
officioſe ſuſceptus fuit. Cui ⁊ xp̄m ei inco-
gnitum ⁊ inauditum predicauit: in quo oīa
ſigna ſe facturum promiſit: a quo ⁊ didicit in
arenario olim ab octauiano in ipſa vrbe cō-
ſtructo draconem ingētem degere: qui alios
dracunculos ex ſe genuerat: quoruʒ flatu mor
tifero aer adeo peſtilens ⁊ infectus erat: vt
multis iam extinctis: ciuitas omnis in homi
nibus ⁊ animalibus morbida foret: multiqʒ
languore depreſſi decumberēt. Cum autem
ſanctus clemens liberationem ciuitatis pro-
miſiſſet hoſpes primos vrbis ipſius aduocat:
⁊ audita narrat. Et concurrente omni popu-
lo: ſanctus epiſcopus primo quidez egris ora
tione ſua ſanitatem reſtituit. Deinde ad am
phitheatrum acceſſit: vbi inuocato chriſti no
mine: draconem alijs maiorem ſtola ſua circa
collum cinxit: eumqʒ vti manſuetum catuluʒ
poſt ſe trahere cepit. Omnibus aūt vt a ſancto
docti fuerant: kyri eleiſon clamantibus: ⁊ cle
mentem ſequentibus: ipſe vſqʒ ad flumen vr
bi contiguum: ꝙ ſalia dicitur draconem tra-
xit: ⁊ in eodem fluuio demerſit. Omnis vō
alia draconum ⁊ ſerpentum multitudo maio
rem beluam ſecuta: ⁊ in eodez amne a ſancto
ſubmerſa fuit. Sicqʒ ſanctus omnē populuʒ
ad xp̄m cōuertit: ⁊ baptizauit. Ibiqʒ plurib⁹
annis ſedem ep̄alem tenuit. Et poſt felix pa
ſtoris regimē i pace quieuit. v. kal'. decēbris.
Et in eodem oppido tumulatus iacet.

¶ De ſanctis Barlaam ⁊ ioſa-
phat confeſſo. Cap. cxiiij.

Barlaam et
ioſaphat heremite q̄-
rū vitā iohēs damaſce
nus cōpilauit apud in
diā claruerūt. Cū eīm
vniuerſa illa pr̄ia x̄pi
anis ⁊ monachis iple
ta eēt. Rex q̄dā auē-
nur xp̄ianos oēs ⁊ p̄ci
pue monachos pſeq̄bat̄. Interea regi puer
pulcherrim⁹ naſcit̄: ⁊ ioſaphat appellatur: p
cuius natiuitate rex cū omni populo dijs im
molauit: ⁊ quinquagintaquinqʒ aſtrologos:
quid futurū eſſet de puero iterrogauit. Qui
omnes ipſum magnuʒ in potentia ⁊ diuitijs
futurum p̄dixerunt: tamen xp̄ianam religiō
nem quaʒ pater oderat coliturum pnoſticati
ſunt. Quod rex plurimū expaueſcens: in ciui
tate ſeorſum palatium ſpecioſiſſimū conſtrui
fecit: ⁊ ibi puerum ad habitandū poſuit. Ibi
ſecum iuuenes pulcherrimos collocauit: man
dans illis: vt nec mortē: nec infirmitatē: nec
ſenectutem: nec paupertatem: vel aliquid q̄d
poſſet afferre triſticiam nominarent ei: ſed
omnia iocūda illi proponerēt: quatenus nihil
de futuris cogitare poſſet. Et ſiquis ex mini
ſtris infirmabat̄ continuo: ipō amoto alius
ſurrogabat̄: nec xp̄s ab aliquo noīari preſu-
mebat̄. Cuʒ aūt iuuenis adoleuiſſet in omni
ſapiētia edoctus admirās cur pater eum tali
ter recluſiſſet: quendā de ꝯſeruis ſibi familia
riorem de hoc interrogauit: dicēs ſe in multa
triſticia poſitū eo ꝙ ſibi foras egredi nō lice
ret. Qō pr̄ audiēs ⁊ dolēs: eq̄s pari fecit: ⁊
choros plaudātes añ cū mittere: ⁊ ne q̄d ei fe
dū occurreret diligent̄ ꝓhibuit. Ipō ergo ali
q̄ñ pcedēte vnū leproſum ⁊ vnū cecū obuios
habuit. Quos vidēs ⁊ ſtupēs q̄d h̄ eēt iq̄ſiuit.
⁊ a miſtris didicit: ꝙ paſſiōes ſūt q̄ hoīb⁹ ac-
cidūt. De q̄ ille ꝓpt̄ iſuetudinē talia videndi
vl' audiēdi anx⁹ eē cepit. Alio die ſene rugo
ſū ⁊ icuruatū ⁊ balbutiēdo loq̄ntē iuenit: ⁊ ad
mirās de h̄ eē req̄ſiuit. Audiuitqʒ ꝙ ꝓpt̄ āno
rū mltitudinē ad talē ſtatū deuenit: cuius fi-
nis eſt mors quā oēs vl' i ipa etate vl' i minori
expiri opteret. Que oīa iuuēis notās i mlta
erat triſticia: ſʒ corā pr̄e p̄tēdebat leticiā deſi
derās i via ſalutꝫ edoceri. Cū aūt h̄ oīa mona
chus q̄dā noīe barlaā habitās i d̄ſerto t̄re ſē
naar p ſpm̄ cognouiſſʒ admonitiōe diuīa mer
catoris habitu aſſumpſit: ⁊ ad ciuitatē illam
deuenit. Locutuſqʒ eſt pedagogo ioſaphat:
dicēs ſe lapidem p̄cioſum venale habere: qui
ſua virtute quaſcunqʒ infirmitates curabat:
quē regi ioſaphat vēdere volebat. Ille autez
cū ſibi prio lapidem oñdi petiuiſſet. Barlaā
rñdit ꝙ lapis ipe talē v̄tutē h̄ret vt ſiq̄s q̄ cor
pore nō eēt integer, ipm̄ aſpiceret: ꝯtinuo lu